

REPERTORIUM BIBLICUM AD CONVINCENDOS TESTES J"Æ

Ut obsecuturo adversus Testes J"æ præcepto S'ci Petri (I. P. 3, 15) præsto sint necessaria et utilia loci biblici, sequentia collata sunt – astante subsidio librorum P^{ris} Karsten Bürgener*).

Das Sakrament der Endzeit. *Bremen 1988*

Segen, Amt und Abendmahl. *Bremen 1995*

Locis Novi Testamenti appositus est textus græcus

(secundum Nestle-Aland: *Novum Testamentum Graece*, 27. Aufl. 1993).

INDEX

DE S'CISSIMA TRINITATE	2
DE DEITATE CHRISTI	2
DE SPIRITU S'CO UT PERSONA	3
DE NOMINE	3
DE SIGNO CRUCIS	3
DE CORPORE – ANIMA – SPIRITU	4
DE SCRIPTURIS, TRADITIONE, AUCTORITATE ECCLESIAE	4
DE PURGATORIO	5
DE ÆTERNA DAMNATIONE	5
DE CULTU SANCTORUM ET IMPRIMIS BEATÆ MARLÆ	6

*) Pastor K. Bürgener

Interretis situs: www.hochkirche.de

E-indirectio: krb@hochkirche.de

DE S'CISSIMA TRINITATE

Matth. 28, 19: βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Cui nomen est unum – numero singulari «nomen» hic dicitur – unus est.

Simul tres prolati sunt voce hujus nominis: unus Deus – ens unum – in tribus personis.

Eph. 1: 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, ... 5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, ... 11 ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότες ἐν τῷ Χριστῷ· 13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, 14 ὃς ἐστὶν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Cui addicitur «laus gloria», is persona est. «Ἐν τῷ ἠγαπημένῳ»: latine: «in dilecto filio suo»; confer Matth. 3, 17 = Matth. 17, 5 = Marc. 9, 7: οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός

Porro:

II. Cor. 13, 13: Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

I. Petr. 1, 2: κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ἠντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

DE DEITATE CHRISTI

Joh. 1: 1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν.

Verbum erat in principio, contrarium creaturæ, et necessario procedit omni creaturæ; cujus ergo nequaquam est pars. Verbum Deus est – et unus solus est Deus!

Deut. 32, 39: *Videte quod ego sim solus et non sit alius deus præter me.*

Ps. 85 (86), 10: *Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia; tu es Deus solus.*

Joh. 20, 28: εἶπεν αὐτῷ, Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.

«Deus meus» græce cum articulo determinativo, non ergo quasi «deus quidam».

Item:

I. Joh. 5, 20: ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεός.

Tit. 2, 13: τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Uno solo articulo liquet vocem «Dei» attributam esse Jh'u Xp'o.

Hebr. 1: 7 καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· ... 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ῥάβδος τῆς ἐξουσίας σου ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. 9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Christus «ὁ θεός» appellatur cum articulo determinato – minime ergo «deus aliquis».

DE SPIRITU S'CO UT PERSONA

Joh. 16: 13 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14 ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει.

Spiritus S'cs, qui lingua græca neutri est generis, denotatur pronomine masculino.

Act. 5, 3: ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Act. 15, 28: ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν ...

I. Cor. 6, 19: ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν.

Solum personæ potest templum esse, solum personæ potest mentiri, solum personæ potest videri aliquid.

De Spiritu S'co et spiritu hominis:

Joh. 3, 6: τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστίν.

Respice et Symbolum «Quicumque» quod et Athanasianum vocatur

DE NOMINE

Nomen Dei Christianis præbitum:

Matth 28, 19: εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Unus potest pluribus nominibus appellari:

Is. 7, 14: *Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitis nomen eius Emmanuel.*

Is. 9, 5: *et vocabitur nomen eius Admirabilis consiliarius, Deus fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis.*

Luc. 1, 31: καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Apoc. 19, 13: καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

DE SIGNO CRUCIS

Crux composita erat ex palo fixo atque patibulo traverso, quod item «σταυρός» appellabatur quodque afferebatur singulis temporibus:

Joh. 19, 17: βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν.

Ab his orta est ista forma crucis quæ similis est antiquæ litteræ hebraicæ : « † » Thau (antiquæ litteræ hebraicæ usque ad tempus Novi Testamenti notæ erant ut litteræ populi Israël propriæ— oppositæ recentibus litteris aramæo-hebraicis).

Hoc Thau (in libris Septuaginta — contrarie Vulgatæ! — indiligenter interpretatum ut «signum») signabatur super frontes electorum:

Ez. 9, 4: *Transi per mediam civitatem, in medio Jerusalem, et signa thau super frontes virorum gementium et dolentium super cunctis abominationibus, quæ fiunt in medio eius.*

Cui congruit consignatio Apocalypsis:

Apoc. 7, 3: Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

DE CORPORE – ANIMA – SPIRITU

De Deo:

Joh. 4, 24: πνεῦμα ὁ Θεός.

De homine:

Matth. 10, 28: καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι.

Gen. 2, 7: *Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ et inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ; et factus est homo in animam viventem.*

I. Cor. 15, 45: Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

I. Thess. 5, 23: ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

DE SCRIPTURIS, TRADITIONE, AUCTORITATE ECCLESIAE

De traditione qua orali qua scripta:

II. Thess. 2, 15: ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

II. Cor. 3, 6: διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

Verba scripturarum sola difficilia sunt comprehensu:

II. Petr. 3: 15 καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, 16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἄμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

De auctoritate Ecclesiae:

I. Tim. 3, 15: ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

Matth. 18, 18: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ.

De auctoritate S'ci Petri:

Matth. 16: 18 καγὼ δὲ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. 19 δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Joh. 21: 15 λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, ... λέγει αὐτῷ, Βόσκει τὰ ἀρνία μου. 16 ... λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. 17 ... λέγει αὐτῷ, Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

Apostolatus est episcopus:

Act. 1, 20: Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, ... καί, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

Voce «episcopatus» nondum stricte utebantur scriptores NT¹, quæ his scripturis nonnumquam et presbyteralem ordinem videtur significare. Timothei quidem ordo liquido est episcopatus sensu stricto: I. Tim. 5, 19: κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.)

De ordinatio episcopi:

II. Tim. 1, 6: τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

De ordinatione presbyterorum et diaconorum:

Act. 6: 5 ἐξελέξαντο ... , 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

I. Tim. 5, 22: Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει

Tit. I, 5: ἵνα ... καὶ καταστήσης κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διευταξάμην.

Sacramenta conferri impositione manuum in fundamentis fidei continetur quæ non exponenda sunt in scripturis:

Hebr. 6: 1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ... , μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν διδασχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.

De confirmatione:

Act. 8: 14 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον 16 οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπετωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 17 τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. 18 ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα ...

De benedictione in genere et de existentia hierarchiæ:

Hebr. 7, 7: χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

DE PURGATORIO

I. Cor. 3: 13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται, ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστιν τὸ πῦρ [αὐτὸ] δοκιμάσει. 14 εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· 15 εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

DE ÆTERNA DAMNATIONE

Αποκ. 14, 11: καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Αποκ. 20, 10: καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Matth. 25, 41: Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ [οἱ] κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

DE CULTU SANCTORUM ET IMPRIMIS BEATÆ MARLÆ

Veneranda est beata virgo:

Luc. I, 48: ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Invocandi sunt ut intercedant:

Rom. 15, 30: Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ... συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν.

Col. 4, 3: προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν.

I. Thess. 5, 25: Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν.

II. Thess. 3, 1: Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν.

Hebr. 13, 18: Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

Non obstat mors eorum:

Joh. II, 25: ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Apos. 6: 9 εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. 10 καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, Ἔως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

Per reliquias eorum quin etiam vivorum sanatio tribuitur:

Act. 19: 11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχοῦσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, 12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι.